

PRESS RELEASE

JAN DE NYS - MARCEL BERLANGER THE PARROTS

— 23 AUGUSTUS > 27 SEPTEMBER 2020

Flirtend tussen fotografie en schilderkunst, haken de werken van Marcel Berlangier ('1965) en Jan De Nys ('1949) wondermooi in elkaar. In *The Parrots*, hun derde duotentoonstelling, komen hun universa dichter dan ooit bij elkaar. Zo blijkt onder andere uit een editie die de alte kameraden samen ontwierpen - een zwart-wit fotografisch beeld van een naakte jongedame gemaakt door De Nys dat Berlangier vervolgens een tweede leven als schilderspalet gaf. Verwijzingen naar vrijheid, peace & love zoals een papegaai die als een aureool rond het hoofd van het meisje zweeft, in combinatie met toevallig aangebrachte verf, als sporen van het werkproces - deze editie vormt een perfecte samenvatting van hun artistieke praktijk.

Tweeëndertig jaar lang houdt hun vriendschap intussen stand. Waar Berlangier consequent het pad van beeldend kunstenaar bewandelde, zette De Nys verschillende petjes op. De meeste zullen hem wellicht herinneren als de bezieler van Galerie In Situ, een kunstruimte die Aalst mee op de kaart zette. De Denderstad zal hem ook herinneren als curator van hedendaagse kunst - drie decennia lang bracht hij er kunst tot bij het volk. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan: enkele jaren geleden keerde De Nys terug naar zijn eerste liefde als beeldend kunstenaar - een weg die hij van '67 tot '86 reeds intens verkende. Beide kunstenaars citeren in hun werk de Amerikaanse pop art en het Frans nouveau réalisme onder andere door fragmenten van de alledaagse, urbane realiteit te hernemen en te bewerken, waardoor nieuwe lezingen ontstaan. Daarnaast komt een spanning tussen on- en hyperzichtbaarheid in hun oeuvre in verschillende vormen terug. Ze laten er flarden van een - bij Berlangier vaak glorieus - recent verleden zien. Het maakt ons, de kijker, bewust van onze mogelijkheden en beperkingen, en vooral van wat er allemaal aan onze blik ontsnapt.

Marcel Berlangier is in de eerste plaats een schilder. Consistent gaat hij met acrylverf een drager van glasvezel te lijf. In zijn werk ontwaren we fotobeelden die hij plukte van het internet of uit tijdschriften. Voor de tentoonstelling *The Parrots* hanteerde hij - vaak vintage - fotografische portretten van beroemde, onbereikbare figuren die een dualiteit in zich dragen, zoals Belgisch singer-songwriter Angèle Van Laeken, Brits fotomodel Kate Moss, Amerikaans actrice en model Brooke Shields en Italiaans filmregisseur en dichter Pier Paolo Pasolini. Good-looking, revolterende persoonlijkheden die door hun carrière in de schijnwerpers lopen/liepen, al dan niet in combinatie met hun seksuele geaardheid of hun - soms omstreden - privéleven. Hun gezichten zijn vaak slechts gedeeltelijk zichtbaar, zoals de ogen en lippen van Shields die vanonder de modder priemen - remember de scène uit de film *The Blue Lagoon*. Hun bovenlichamen zijn dikwijls verborgen achter een monochroom kleurvlak, zoals het portret van Angèle en Pasolini. Opmerkelijk zijn de ruitvormige, veelkleurige rasters die Berlangier op, onder of naast sommige foto's van modellen spoot. Het versluiert de geportretteerde - een verwijzing naar de erotische industrie die zo'n rasterwerk gebruikt om vrouwen verborgen te houden, alsook naar de Mashrabiya, de typische houten, geometrische roosters die onder andere aanwezig zijn in ramen en deuren van islamitische architectuur. Berlangier verwijst naar deze Mashrabiya in zijn functie als afscherming van de vrouw binnenshuis. Deze kan weliswaar nog naar buiten kijken, maar blijft onzichtbaar voor de buitenwereld. Enkele keren isoleerde Berlangier de rasters en spoot hij ze in complementaire kleuren op het doek. Deze afzonderlijke tekeningen, evocatief getiteld *Porn Color*, ogen flou. In het essay *Le blanc souci de notre toile* maakt curator Frank Maes de vergelijking met 'een kijker die niet aan het focussen is op het traliewerk zelf, maar op wat zich daarachter bevindt.' Berlangier realiseert daarnaast vaak theatrale scenografieën, waarbij de canvassen vreemdsoortige vormen aannemen en als objecten in de ruimte worden geplaatst, al dan niet in combinatie met de ruimte die in de objecten wordt aangebracht, bijvoorbeeld door het werk te perforeren.

PRESS RELEASE

JAN DE NYS - MARCEL BERLANGER THE PARROTS

— 23 AUGUSTUS > 27 SEPTEMBER 2020

De stijl van Jan De Nys is daarentegen directer, ruwer, morsiger. De kunstenaar vertrekt van fotobeelden uit zijn archief. Beïnvloed door het reeds vermelde nouveau réalisme met kunstenaars als Martial Raysse en zijn experimenten met kleurenfotokopieën in de jaren '70, combineert hij verschillende, doorgaans zelfgemaakte, opnames van, althans voor het publiek, anonieme personages. Zijn compositiebeelden hebben een geabimeerd karakter. Van een naakt vrouwenlichaam beklad met verfspatten, zwaar getatoeëerde borsten van een vrouw in de herfst van haar leven, tot een afgebladderde, door de zon verbleekte reclameposter waarop enkel nog de fonkelende ogen en de glanzende haardos van een model waarneembaar zijn. Op haar lichaam lezen we restanten van een met graffiti gespoten expliciete boodschap '*ck yo'. Op het achterplan bespeuren we een afbladderende affiche waarop enkel nog de letters 'hermit' leesbaar zijn, boven een afbeelding van een burgerman die bijna volledig verscholen gaat achter een gigantische molensteenkraag, of hoe het volkse hier hand in hand gaat met het elitaire. De afgebeelde personages ogen vaak onschuldig, zoals de twee deernes in een wit plunje waarover overblijfsels van een in de jaren '70 populaire affiche 'denk aan onze vriendjes' zijn gedrukt. De onschuld is vaak schijn. Zoals een grofkorrelige print van Mickey Mouse, een animatiefiguurtje dat sinds de Black Lives Matter-beweging toch niet zo onpartijdig blijkt te zijn - aangezien de traditie van de racistische minstrel shows een van de belangrijkste inspiratiebronnen zou zijn. De Nys combineerde de foto met een fragment uit een onderzoeksverslag naar president Trump, getiteld Report On The Investigation Into Russian Interference In The 2016 Presidential Election. Vele passages zijn er geschrapt en vervangen door de woorden Harm to Ongoing Matter, zoals zichtbaar in de linkerbovenhoek van het werk.

Een plus een is drie, zo blijkt uit The Parrots. Het naast elkaar plaatsen van het oeuvre van beide meesters maakt raakvlakken en botsingen zichtbaar, of houdt ze net onzichtbaar. Het is aan het oog van de bezoeker om deze te ontdekken.

– *Sofie Crabbé*

JAN DE NYS - MARCEL BERLANGER THE PARROTS

Vernissage zondag 23 AUGUSTUS 14.00

Art Gallery De Wael 15 – Leopold De Waelstraat 15 – 2000 Antwerpen

expositie 23 AUGUSTUS – 27 SEPTEMBER 2020

te bezichtigen vrijdag, zaterdag en zondag van 14u tot 18u of op afspraak info@dewael15.art